

ఈ కథకు ముగింపు ఇంతేనా!!

ఐ.ఎన్.ఎస్.వరపుసాంబ

అప్రయత్నంగారోడ్డు ప్రక్క చెట్టు చాటుకు తప్పుకుందామె

పరిగెట్టి పరిగెట్టి అలసిపోయినా, చెట్టు కాసుకుని శ్రీందకు జారిపోయింది

కథ వ్రాయటం అవి కుర్చీలో వెనక్కి జారబడి అలోచనలోకి కూరుకుపోయాను కథ రన్సింగ్ జాగున్నట్టుగా అన్నిస్తోంది నాకు తప్పకుండా అచ్చవ్వాలి మరి అప్పుడు తెల్సిన వాళ్ళందరూ నన్ను రచయితగా గుర్తించి గౌరవస్తూంటే ఓహో! ఆ దృశ్యం పూహించటానికేముచ్చటేస్తోంది.

ఇక సుబ్బారావుగారు చూడూ బోరుబోరుమని ఏడుస్తాడు అప్పుడు చూడ్రా! నా కథ పత్రికలో అచ్చయిందని వాడిమీదకు విసుర్తాను గుండెలు బాదుకొని చచ్చేలా పుస్తకాన్ని

అంతేకాదు! కథ అచ్చయిన తర్వాత సంచికలో పాఠకుల అభిప్రాయాలు చూడాలి ఒకరేమిటి అందరూ ఈ కథ బాగుందనే ప్రస్తావన

ఏవండీ! కొంచెం కూరగాయలు ఏమన్నా తెచ్చి వదేయడమందా ఇంట్లో?

శ్రీమతి ఏలుపుతో అలోచన దారం పుటుక్కున తెగి అకాశం నుండి నేలమీదికొచ్చాను

కాళ్ళొడ్డుకుంటూ కూరగాయలు తెచ్చి వదేసి సంచి శ్రీమతి చేతికిస్తూ ఓ వారింగ్రిచ్చాను కథ వ్రాసేటప్పుడు దిన్నట్టే చేయుద్దని మళ్ళీ నా కాలేజీ ఇండస్ట్రీమీద కూర్చున్నాను (నా పుట్టే శం రచనలు చేయటం కూడా ఒక కుటీర పరిశ్రమేనని)

మళ్ళీ 'మూడో' కోసం కళ్ళు కాములు కాచేలా చూడడం మొదలెట్టాను

దగ్గరైన లైట్లు తాలూకు కారు అమె దాక్కున్న చెట్టును దాటి ముందుకు వెళ్ళిపోయింది

అది వెళ్ళిపోయిన రెండు క్షణాలకి ఇంకో వాహనం తాలూకు లైట్ కాంతి చీకడిని చీల్చుకుంటూ ముందుకు వచ్చింది

అ తర్వాత 'డబ్ డబ్' మన్న శబ్దం దగ్గరైంది

చెట్టు దగ్గరకు వచ్చి అగిన మోటారు సైకిలు మీదనుండి ఓ యువకుడు దిగి చెట్టు దగ్గరకు నడిచాడు

చెట్టు మీదట్టే నామృనిల్లి పడిపోయిన అమెను

లేపటానికి ప్రయత్నించి విఫలమై, అమెను రెండు చేతుల్లోకి ఎత్తుకుని, మోటారు సైకిలు ముందు బాగంలో రెండు చేతులమధ్య కూర్చుండబెట్టుకుని వచ్చినదాల్నే వెళ్ళిపోయాడు

ముందు వెళ్ళిన కారు అక్కడక్కడ ఆగుతూ వెనక్కి తిరిగి వచ్చి మోటారు సైకిల్ వెళ్ళిన దిశలో ముందుకు సాగిపోయింది

నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరిచింది దామె

గదిని, గదిలోని నామాస్తనూ విస్మయంగా చూస్తున్న అమె మంచం అంచున కూర్చున్న పురుషోత్తాన్ని చూసి దిగ్భ్రంశం చెంది కూర్చుంది

పడుకో అనూ! నీవు చాల అలసిపోయావ్! అమెను పడుకోబెట్టే ప్రయత్నం చేసా డతను

"నే నెక్కడున్నాను? నువ్విక్కడ కెలా వచ్చావ్?" వాతావరణంలో చలికి, గుండెల్లో గుబులికి వణుకుతూ అడిగిందామె

'రేపు మాట్లాడుకుందాం తాపిగా, రెస్ట్ తీసుకో! అనునయంగా చెప్పా డతను

లేదు నా కిప్పుడే చెప్పాలి! జరిగిన భయంకర సంఘటనల తాలూకు జ్ఞాపకాలు మదిలో మెదులుతూండే భిచ్చితంగా అడిగిందామె

అనూ! నా మాట విను నీ కిప్పుడే వచ్చిన భయమేం లేదు యూ ఆరెంట్ నీవ్వి!

'నా మాట కూడా విను పుత్రమే! అసలు నీ విక్కడి కెలా వచ్చావ్? ఎందుకొచ్చావ్? కచ్చిన దుప్పటిని లాగి పారేస్తూ మంచం దిగబోయిందామె

"సరే చెప్తానే కుర్చీ అమె చేయి పట్టుకుని ఆపాడతను

గడ్డిగా ఉపరి పీల్చుకుని చెప్పినాగాడతను నేనీ పురు వచ్చి ఇప్పటికి మూడు నెలలు

గడిచింది బ్రతకడానికో పుట్టోగం - పుండకానికో ఇల్లు సంపాదించాను కానీ రోజు కొక్క నాలైనా నా 'దేవత'ను చూడడం వుండలేని నేను, నీకు

తెలీకుండా, నీకు చెప్పకుండా ఇక్కడి కొచ్చేనాను ప్రతి రోజూ సాయంత్రం వేళ మీ ఇంటి కెదురుగా

పున్న పార్కులో కూర్చుని లైనాక్యులర్ సాయంతో నిమ్మ చూస్తూ తప్పి పడుతున్నాను

వరాయివాడి భార్యని అలా చూడడం తప్పని

అమావాస్య చీకటి

హారున వర్షం

ఆ నెలకే, నెళ్ళిబ్బ చీకటి వాతావరణాన్ని కిమరాళ్ళ రొద భయంకరంగా మారుస్తోంది వర్షపు హారు తగ్గినప్పుడల్లా

దురంగా కొండలు పెద్ద పెద్ద రాళ్ళనుల్లా నిల్చుని అవులించినట్లు చీతి కొల్చుతున్నాయి

అలాంటి వాతావరణంలో నిర్మానుష్యమైన అ రొడ్డుమీద ఒక అకారం పరిగెత్తుకుంటూ వస్తోంది

సరిగ్గా అప్పుడే మలుపు తిరిగి అకారానికి సుదురంలో వస్తున్న వాహనం తాలూకు హెడ్ లైట్లు కాంతిలో స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది

ఇంతటి భయానక వాతావరణం వంటిదిగా ఓ అడవి?

అమె రొప్పుతూ అగింది తడిచిన పీర కుచెళ్ళు కాళ్ళకు అడ్డు తగులుతూంటే ఒక చేత్తో సైకిల్ పట్టుకుని, మళ్ళీ వరుగు తీయటం ప్రారంభించిందామె

అలుపుతో రొప్పుతూ పరిగెడుతూనే వెనక్కి తిరిగి చూసిందామె

వాహనం తాలూకు లైట్లు కాంతి అమెకు దగ్గరవుతుంది

అయిపోయింది ఇక వాళ్ళను తప్పించుకోవటం బ్రహ్మాతరం కాదు వాళ్ళకు దొరికిపోతే, మళ్ళీ అ సరకకూపంలో

ఇంక

అలోచించలేకపోయిందామె

తెలుసు అందుకు ఎవరిచ్చారు నీకు అధికారం అని నీ వడగవచ్చు

కానీ రాధా! నిరంతరం నా హృదయం అనుభవిస్తున్న వేదనకు అర్థం మాటల్లో చెప్పలేను కానీ, నిన్నూ - నీ సుఖాన్ని అలా కళ్ళరా చూస్తూ దీవితాన్నిలా వెళ్ళబుచ్చితే చాలనుకున్నాను అనుకున్నదొకటి; జరిగిన దొకటి

ఓ రోజు నిన్ను నీ భర్త కొట్టటం కిటికీలోంచి చూసాను వెన్నెంటన నీ అత్తా మామలు కూడా నీమీద చేయి చేసుకోడం చూసి భరించలేకపోయాను

ఎవరిచ్చారు వాళ్ళకు నిన్ను కొట్టే అధికారం? మర్త్యపువ్వులాంటి నిన్ను కాళ్ళ రాణిస్తున్న ఆ దుర్మార్గుల్ని చిక్కాతన్నా లన్నించింది కానీ మధ్యలోకి వచ్చి అనవసరంగా నీ సంసారంలో చిచ్చు పెట్టినవాళ్ళు అవుతానేమోనని భయపడికోపాన్ని దిగమింగుకున్నాను

మమారు ఈ మూడు నెలల్లో నిన్ను ఏ ముప్పై నార్లన్నా వాళ్ళు కొట్టటం చూసాను ఎలా భరించావు అనూరాధా ఆ దెబ్బల్ని కించిత్తయినా వాళ్ళకి ఎదురు తెరుగుతావేమో. పరోక్షంగా నీకు సహాయం చేద్దామనుకున్నాను కానీ, నువ్వు నాకా అవకాశాన్ని కల్పించలేదు

ఎంత ముద్దుగా పెరిగినదానివి ఆఖరికి ఆ కసాయివాళ్ళ చేతుల్లో చిక్కాకున్నావు

చివరికి ఈ రోజు రాత్రిపూటని కూడా చూడకుండా నిన్ను బైటకుతోసి తలుపులు మూసుకోవటం వాళ్ళ క్రూరత్వానికి పరాకాష్ఠ క్రింద పడివున్న నిన్ను లేపుదామని దూరంగావున్న నేను నీ దగ్గరకు రాబోతుంటే, వర్షం ప్రారంభమవటం, నీవు లేచి పరిగెత్తడం ఒకసారి జరిగిపోయింది

నీవు బయట కన్నడకపోయేసరికి, నీ భర్త అత్తా మామలు కాలేసుకుని నీ వెనుకే బరుల్నేరారు కారు వెనుక నేనూ ఫాలో అయాను "

అతను చెప్తూంటే ఆమె కళ్ళలో నీరు చిప్పిల్లింది అయితే నీకంటా తెలుసన్నమాట! వెల్లువలా త్రోసుకోస్తున్న దుఃఖాన్ని ఆపుకోలేక ఆతని తొడమీద తలవచ్చి రోదించసాగిందామె

లే! అనూ! నీ వేడిస్తే నేను చూడలేను ఆమె మొఖం పైకెత్తి కన్నీటిని వేలి కొనతో తుడుస్తూ అన్నాడతను

వర్షించిన మేఘాలు తేలికైనట్టు, మనసులో బాధ పోయి తెరిపిన పదిందామె

ఇంతకీ నా కర్మంకాని దొకటి నీలో ఏ తప్పు చూసి వాళ్ళు అంతలా బాధించారు?"

'ఇంకేంవుంది అన్ని సంసారాల్లోనూ మామూలైపోయిన పాత కథే అంటే?"

కట్టం కోసం!

అదేంటి? మీ నాన్నగారు 50 వేలు కట్టుంగా ఇచ్చారుగా వాళ్ళకు ఇంకాకట్టు మేమిటి?

మావారి హోదాకి అది చాలలేదట ఇచ్చిన కట్టం అతనికి నెల రోజుల్లో ఖర్చయిపోయిందట.

అందుకని ఇంకా తీసుకురమ్మని పొరు పెట్టేవారు ' అందుకని?"

'అది నాకు సంబంధించిన విషయం కాదు మా నాన్నని అడగండి అనేదాన్ని నిన్ను తంతే అవే వస్తాయి అని కొట్టేవారు '

"మీ నాన్నగారికి చెప్పలేకపోయావా ఆ విషయం? "చెప్పాను కానీ ఆయన అంతకన్నా ఇంకా ఏం చేయగలరు పెద్ద సంబంధమని ఇంటిమీద కూడా అప్పు తేచ్చి ఏబైవేలా వాళ్ళ చేతుల్లో పోసారు చూసావా అనూ! కులం కులం అని మీవాళ్ళు గుండెలు బాదుకున్నారప్పుడు ప్రేమిక జంటను విడదీసారు అప్పులు చేసినా కట్టుంగా వేలకు వేలు ధారపోసి కులస్తుడికి కట్టబెట్టారు కానీ కన్న కూతురు సుఖాన్ని కళ్ళారా చూసుకోదానికి నోచుకోలేదా తల్లి తండ్రులు "

'మనిద్దరం ప్రేమించుకున్నాం పెళ్ళి చేసుకుందాం అనుకున్నాం జరగలేదు ఏం అడ్డొచ్చింది మనిద్దరి మధ్య? కులం నేనూ నువ్వు ఒక కులస్తులం కాదు అంతేనా? అయినా నువ్వు నన్ను ప్రేమించిన పాపానికి ఇంట్లో తెగించి నన్ను పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకున్నావా? పూరుకున్నారా మీవాళ్ళు అత్యంత ధనవంతులం అని నిన్ను బెదిరించారు ఆ సెంటిమెంటుతో నిన్ను కట్టేసి వేలు గుమ్మరించి నీ మెడకో పురిత్రాడును కొన్నారు

అవునులే నువ్వేమైతే వాళ్ళకేం కావాలి వాళ్ళ గుండెలమీద కుంపటిని సంఘం పరిధిలో మర్యాదగా దించుకున్నారకదా ఆవేళంతో ముఖమంతా కందగడ్డలా అయిపోయింది

పురుషోత్తానికి

'ఉత్తమ్' జరిగిందేదో జరిగిపోయింది మళ్ళీ పాఠ బ్యాంకాల్ని గుర్తు చేసి నీ మాటల నూలలో నన్ను పొడవకు

అవునులే నీ క్షూడా అ కులమే కావాలి ఎవరికీ తెలియకుండా లోపల్లో వల ఎన్ని కుమ్ములాడుకున్నా ఎన్ని కష్టాలుపడ్డా పైకి మాత్రం సంఘంలో కులం - అంతన్ను - హడా ఇవి పదిలంగా వుండే చాలు అంతేకదా మీ రాశించేవి?

ఛ నీవలా మాట్లాడితే నాకు బాధేస్తుంది నా మనసేంటి నీకు తెలియకాదు

అయితే నీవు మళ్ళీ మీ అత్తవారి గుమ్మం తొళ్ళిడానికి వీల్లేదు ' ఇచ్చితంగా తన అభిప్రాయాన్ని వెలిబుచ్చాడతను

అలా అంటే ఎలా వుత్తమ్! భారతస్త్రీకి భర్త ధైవం - అత్తవారిల్లె శరణ్యం ఎన్ని కష్టాలొచ్చినా ఓర్పుకోడానికి భగవంతుడు స్త్రీకి బోలెడంత ఓర్పు - సహనం ఇచ్చాడు ఆమె నిజాయితీగా అంది అతను కోపంగా చూసాడామె వైపు

సరేలే లే, నీ కాకలి వేయటం లేదా! నా కాకలిగా వుంది బాబూ! బాపిక్ మార్చాలన్న ప్రయత్నంలో నవ్వుతూ అందామె

ఇద్దరూ క్రింద కూర్చున్నారు మధ్యలో కేరియరు వుంది

కంచం ఒకటి కావటంచేత ఇద్దరికీ అందులోనే కలిపి ఒక ముద్ద అతని చేత తిన్నిస్తూ తర్వాత ఆమె తెంటూంది

ఎదో తప్పు జరుగుతున్నట్టు అన్నిసే వ్రాయటం ఆపి అప్పటివరకూ వ్రాసిన కథ చదివాను

పురుషోత్తాన్ని, అనూరాధను కలవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్టుగా వుంది అబద్ధం కానీ అది తెలుగు సంస్కృతికి విరుద్ధమేమో? నిజానికి 'థీమ్' ముందుగా ఆలోచించుకోలేదు నా కలం ఎటువొతే అటు సాగిపోనిచ్చాను కథను ముగింపు ఏం చేయాలో నాకూ బోద పడటం లేదు చాలసేపు ఆలోచించాను గానీ బుర్రకేం తట్టలేదు

ఐం అవుతుంటే కాగితాలు మడిచి ఒక ప్రక్క పెట్టి అభీనుకు బయల్దేరాన

"ఈ కథకు ముగింపు ఇంతేనా!!"

అభీనులో కూర్చున్నానన్న మాటేగాని, నా ధ్యాసంతా కడమీదే వుంది ముగింపు నల్కురి అభిప్రాయం ఎలావుంటే అలా చేసే! ఆలోచన రావటం తరువాయి అభీనులో నా కొత్తగ్న ఒక్కొక్కరి దగ్గరికి వెళ్ళి టూక్ గా కథ చెప్పి ఎలా 'కన్ క్లూడ్' చేయమంటారని అడిగాను

అందరిది ఒకటి మాట అనూరాధను భర్త దగ్గరికి పంపించేయమని

సరే కాదంటే ఎలా? చదివే పాఠకులు వాళ్ళేగా అనుకుని సాయంత్రం హుషారుగా ఇంటి కొచ్చాను కథ ముగించడానికి కానీ ఆశ్చర్యం కథకి ముగింపు వ్రాసిన వుంది ఇలా

ఇద్దరూ ధోంచేసిన తర్వాత పురుషోత్తం అనూరాధను గదిలో మంచం మీద పడుకోమని చెప్పి, ఆమెకు దుప్పటి కప్పించి తర్వాత వరండాలో కొచ్చి సాఫాలో కూర్చున్నాడు కూర్చున్నాడన్నమాటేగాని నిద్ర రావటం లేదతనికి

రాధనేం చేయాలి? మళ్ళీ ఆ నరరూప రాక్షసులకే అప్పగించాలా? లేక తిన్నగా ఆమె తల్లి దండ్రులకు అప్పజెప్పి వాళ్ళను నాలుగు చివాట్లు పెట్టి జాగ్రత్తగా చూడమని చెప్పాలా?

ఎటూ తేల్చుకోలేక పోతున్నాడతను చివరికి ఆమెను తండ్రి దగ్గరికి తీసుకెళ్ళి

దిగబెట్టడానికే నిశ్చయించు కున్నాడతను ప్రొద్దుట లేవగానే 'అదే చెప్పాడామెతో

అమేం మాట్లాడలేదు నేల మీద కాలిబొటన వ్రేలితో వ్రాయటం తప్ప

మళ్ళీ అడిగాడు తలవూపింది సారి

స్నానసానాదులైన తర్వాత మోటారు సైకిల్ మీద అనూరాధను తీసుకుని బయల్దేరాడు స్టేషన్ దగ్గరికి.

దారిలో అనూ! నిన్ను మీ నాన్న దగ్గరికి తీసుకెళ్ళున్నానన్న మాటే గాని నా కేదో బయంగా వుంది

ఎందుకు?

'మళ్ళీ మీ నాన్న ఆ రాక్షసుల దగ్గరికే పంపిస్తాడేమో నని అంతేగా మరో దాకదీ!

పోనీ వెనక్కు తిరిగి తట పటా యిస్తూ ఆమె కళ్ళల్లోకి చూసాడతను

ఏమిటన్నట్టు కనుబొమ లెగలేసిందామె మనిద్దరం పెళ్ళి చేసుకుందాం"

ఆమె ముఖం ఎర్ర బడటం అతను గమనించక పోలేదు

నేనిప్పుడు గర్భవతిని అంటే పెళ్ళికి సువ్వు సుముఖ మేనన్న మూట

ఒకప్పుడు మనిద్దరి మధ్య కులం అడ్డన్నావ్? ఇప్పుడు గర్భం అంటున్నావా? ఫరవాలేదు నాక్కావల్సింది సువ్వు నీ కివ్వమైతే 'అది' వుంచుకుందువుగాని లేకపోతే అబార్టన్ చేయిస్తాను "

ఆమేం మాట్లాడలేదు కాని ఆమె ముఖంలో రంగులు ఘోరం స్పష్టంగా గమనించాడతను కొద్దిసేపు మౌనంగానే వుండి పోయారిద్దరూ మోటార్ సైకిల్ శబ్దం తప్ప ఇద్దరి మధ్య నిశ్శబ్దం

దారిలో 'కోవెల' దగ్గర అపాడతను క్రిందికి దిగగానే ఆమె అతడి బుగ్గల మీద గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకుంది

'అది' వాళ్ళు ప్రేమించుకునే రోజుల్లో ఇష్టానికి సంకేతం

గుళ్ళో గంటలు మ్రోగాయి జయం పలుకు తున్నట్టు

కథ చదవటం పూరి చేసి సైకిల్ చూసాను ఎదురుగా గుమ్మానికానుకుని శ్రీమతి నవ్వుతోంది

ఇదంతా ఏమిటని శాజ్జతో అడిగాను

మీరు అభీను కెళ్ళి తర్వాత మీ కథ చదివాను ముగింపు చేయకుండా 'అక్కడెందు' కాపారో

అర్థంకాలేదు నాకు భయం కూడా వేసింది అనూరాధను తండ్రి దగ్గరికి గాని, భర్త దగ్గరికి గాని

పంపిస్తారేమోనని పరిష్కారం ఎలావుంది? నా బుగ్గమీద చికికేస్తూ అంది నాశ్రీమతి

అవును పరిష్కారం ఎలావుంది? నాలో క్షుశ్చిన్ మార్కు

